

Tohle není pravá láska.

Bůh stvořil člověka a dal mu svobodnou vůli. Člověk stvořil peníze a dal jim svobodnou vůli.

A jaká je vůle peněz?

To prozatím nevíme. Co ale víme, je to, že peníze nám na oplátku daly na výběr. Buď si jich nemusíme všimnout, můžeme dělat, jakoby nebyly a žít si dál, což je dnes mimochodem celkem obtížné. Nebo s nimi můžeme uzavřít svazek.

Oddá nás bankovní úředník, všude bude plno úsměvů, a budeme s nimi žít šťastně až do smrti. Nějak tak se to píše na billboardech. Otázkou je, zda nám budou peníze dobrou ženou/mužem a zda jako v každém správném

harmonickém vztahu budeme i my mít prostor k vyjádření sebe sama.

Odpovědí nám je naše okolí, sféra, ve které žijeme, naši sousedé, přátelé, rodina, a všichni lidé, které slyšíme, jak si povídají. Poslechněme si je. – Co říkají?

„Ach ta úžasná banka mi udělala tak dobře, že jsem z toho šťastný.“ To nejspíš ne. Já osobně častěji slychávám: „Ta (neslušné slovo) banka mi ukradla moje peníze“.

Ta nespokojenost určitě nespočívá jen s bankami, ale je to určitě jedna z mnoha příčin. Nicméně dle mého názoru je problém v tom, že mnoho lidí

uzavírá svazky s penězi, i když to není pravá láska, nýbrž jen mladické poblouznění, jelikož peníze jsou atraktivní.

Peníze pak začnou jejich životy směřovat jinak, než si tito lidé představují, protože cinkavé mince mají svou hlavu, padají si, kam se jim zachce, a stejně tak se barevné papírky často nechávají ochotně unášet chamtivým větrem.

Proto bych rád vyslovil názor, že peníze nejsou dobrá partie, jelikož jsou velmi nepředvídatelné a bezohledné. A ještě jednou peníze...

Matěj Starý
Waldorfské lyceum Praha

Píseň minulosti

Moje generace nezažila válku ani revoluci. Nepoznala hlad ani strach o život. Moje generace vyrostla v přesvědčení, že svět je velmi přátelské místo. Většina bojuje jen se svými rodiči nebo s domácími úkoly. Nemá ani tušení, co je válka. Mnozí jsou přesvědčeni, že je to jen historie, o které se učíme ve škole. Také, že nějaká válka se odehrává kdesi daleko na východě. Příliš daleko, než aby nás ohrozila.

Nebojí se války, protože neví, co to je. Slyšet o něčem a zažít to na vlastní kůži, to jsou dvě rozdílné věci. I když je mnoho filmů, knih i svědků posledních válek,

jen málo lidí je schopno opravdu pocítit strach a bolest. Pocítit skutečně to, co válka přinášela.

Naše generace vyrostla v přepychu a není připravena na válku. Ale to před každou velkou válkou nebyl nikdo. Velké války mají tu vlastnost, že se objevují vždy ve chvíli, kdy je málokdo připraven. Svědci předchozí války zemřou, emoce utichnou, vzpomínky vyblednou. V té chvíli přichází. Neohlášená, hrůzostrašná, ve zbrani. Děsivá ničitelka.

Jakoby dnešní doba byla pro válku stvořená. Evropané žijí v poklidné iluzi míru, Amerika

i Rusko se vyzbrojují stále lepšími zbraněmi. Na světě je mnoho trpících a nespokojených lidí, kteří by se zbrani v ruce dokázali strašné věci. Je tu příliš mnoho lidí, kteří chtějí stále víc prostoru. Víc jídla, vody, ropy. Svět se stává ekonomickým bojištěm. Je to jen malý krůček k tomu, aby se stal bojištěm opravdovým.

Ano, válka může nastat. Může zachvátit celý svět. Ale i tak platí, že pokud se lidé stanou rozumnými (teď mám na mysli především vlády a čelní představitelé), nemusí válka nikdy nastat.

Anna Holemá
Waldorfské lyceum Praha

Čím nakrmit žárovku

Energie nás obklopuje. Příjemné vyzvánění budíku vás upozorní, že nadešel čas vstávat. Rozsvítíte si lampičku, uvaříte horký čaj. Posnídáte v klidu a teple svého domova. Mnozí lidé si zkontrolují mobil nebo doručnou poštu. Bylo tomu však takto i v minulosti? Ač se snažíte nalézt jakýkoli vhodný argument, většina pro nás běžných denních aktivit, je přežitkem převážně 21. století.

Je však tento styl života vhodný? Mnoho lidí si neuvědomuje, kolik času, měsíců, či dokonce let stráví se sklopenou

hlavou do svého chytrého telefonu se sluchátky v uších, aniž by se jakkoli zajímal o vnější svět. Ten by pro ně měl být obohacením, inspirací k radostem i strastem běžného života. Byli byste schopni se odpoutat od těchto, dnes již zevšednělých, moderních technologií? Nevěřili byste, jak uvolňující a naplňující je čas strávený bez přítomnosti jakékoli elektroniky. Zjistíte, že veškerá vaše odvedená práce, která je často bodem vašeho úspěchu, je pouhými daty poletujícími kolem vás v podobě neviditelné sítě internetu. Možná vám

dojde, že pokud vám bude znemožněn přístup k napájení, nemáte nic. Zmizí vám přátelé na sociálních sítích, chybí vám opravdoví přátelé, se kterými byste si mohli zajít do hospody či na koncert. Je toto opravdu vaším vysněným ideálem, jak žít spokojený a naplněný život v blahobytu 21. století?

Věřím, že si lidé uvědomí, že je nejdůležitější být obklopen lidmi, skutečnými přáteli. Zajímat se o okolní svět, číst knihy, relaxovat, cestovat. Je čas zničit virtuální bublinu, která nás všechny pohlcuje a začít žít reálný život.

Aneta Bejšáková
Waldorfské lyceum Praha